

De unges egne perspektiver på trivsel og mistrivsel i en uddannelseskontekst

- vigtige input når man arbejder med
trivselspolitikker og beredskab til støtte af
sårbare unge

Projektets relevans

Adam: *I starten gør man det bare for sjov, men så bliver man ældre, og man bruger det stadigvæk. Så ved man pludselig, at man kan slappe af på hash. Hvis nu jeg er stresset, så ryger jeg noget hash og slapper af. Nu skal jeg præstere, jeg skal til eksamen, så tager jeg sgu lige noget speed, for så kan jeg bare snakke munden af dem. Sådan kører det hele tiden. Til sidst bliver det sådan en præstationsting.*

(...)

Jeg er 30 år, og jeg har ikke nogen uddannelse. Det er der en grund til, ikke. Jeg har været alt det lort igennem. Men hvis jeg ville være på stoffer og ryge hash, så ville jeg godt vide, hvem jeg skulle [gå til] ... Så skulle jeg bare tage det i lommen og tage det med op. Så hvis det var, at jeg ikke ville gå i skole, kunne jeg sagtens finde det [stoffer] her.

Hvordan beskriver de unge trivsel og mistrivsel indenfor en uddannelseskontekst?

For de unge er trivsel:

- at føle sig tryk
- at være del af et fællesskab
- at have nogen at snakke med
- at tro på sig selv
- at føle sig tilpas og føle at man hører til
- at turde fortælle hvis man har det svært
- at få støtte når man har brug for det

For de unge er mistrivsel:

- når der er konflikter og uenigheder i gruppen
- ensomhed og isolation
- højt fravær
- manglende sammenhold
- at problemer tabuiseres

Hvad hjælper, når man har det svært?

- en god relation til en lærer/kontaktlærer
- at blive set og respekteret
- at blive taget alvorligt og hjulpet videre
- flere obligatoriske kontaktlærertimer
- at lave en særlig aftale med læreren

Karina: *Vi har ikke været til nogen opfølgende samtale med vores kontaktlærer, efter den første samtale de havde, med hvordan og hvorledes og hvad er dine mål med at gå her og sådan noget. Der har vi ikke haft – “nu er der gået to måneder, hvordan kører det egentlig, og kan du følge med?”. Intet fokus på det, faktisk.*

Interviewer: *Så I har været til én kontaktlærersamtale?*

Karina: *På andendagen, ja.*

Marie: *Og det var egentlig bare for at udfylde nogle private papirer om, hvorfor man gik her og så videre, noget de egentlig bare skal lave.*

Karina: *Det var faktisk helt vildt mærkeligt, for jeg havde i lang tid, hvor jeg var der to gange om ugen, tre gange om ugen, og lige så snart jeg havde været til den der samtale, og min lærer havde skrevet, Karina kommer måske ikke så tit på grund af det og det og det, men det har vi en klar aftale om, så var jeg der faktisk alle ugens fem dage, og det var helt vildt mærkeligt, men det hjalp bare helt vildt meget lige at få sat ord på og lave en aftale om, hvis det går helt galt, så behøver jeg ikke komme i skole, uden at det har fatale følger.*

Interviewer: *Så du havde en særlig aftale med en lærer?*

Karina: *Ja.*

Interviewer: *Blev der fulgt op på den aftale, du havde lavet? Snakkede I sammen efterfølgende?*

Karina: *Han kom ned og sagde, det er godt at se, du er her hver dag. Det var helt vildt rart.*

- At den unge ikke tør fortælle om personlige problemer til læreren/kontaktlæreren, når han/hun samtidigt skal undervises og fagligt bedømmes af selvsamme lærer
- At de unges behov og perspektiver på trivsel og mistrivsel ikke altid stemmer overens med lærernes og ledelsens ønsker og perspektiver
 - At de unge gerne vil have en tæt relation til deres lærer/kontaktlærer, og kunne fortælle om problemer, men at det samtidig kan være nemmere at tale om "når det er [med] nogen udenfor skolen"